

lagte Ford var saaledes, at den kunde tilligge den samme Fæstegaard, hvilket jo ikke er givet, var vedkommende Fæstegaard jo meget lidt tjent med at faae endeel af sin gode Ford ombyttet med en mindre god eller endog maaffee slet Ford. Udvalgets Fleertal maa derfor meget bestemt fravaade dette Forslag. — Forslaget under Nr. 8, der er stillet til § 4, deler sig i to Dele. Den høitærede Formand har anmeldt, at det vil blive underkastet to Afstemninger. Seg skal gjøre det ærede Things Medlemmer opmærksomme paa, at jeg maa anmode de Herrer om, at Vedtagelsen af den første Deel maa for dem ogsaa være Vedtagelsen af den anden Deel af Forslaget. Begge Dele af Forslaget ere nemlig stillede af samme Hensyn, og naar Forslaget om at udelade Ordene „under samlet Gods“ ikke var fremkommet, var efter Udvalgets Fleertals Mening heller ikke denne Tilføielse bleven fornøden, som findes i den følgende Deel af Forslaget; thi naar det i § 4 hedder: „den til Fæstesteder under samlet Gods nu hørende Eng, Gjørdselkølv eller Løveffjær maa ikke stilles fra disse Fæstesteder“, saa er det dermed givet, at de Steder, der ere bleve Selveiendom eller Arvefæste, ikke længere ere Fæstesteder under samlet Gods, og de vilde altsaa ikke komme ind under denne Bestemmelse; men naar man udskyder Ordene „samlet Gods“, saa ville de Steder, der ere solgte til Selveiendom eller Arvefæste, saalænge de ikke have været i Selveiendom i 20 Aar, vedblive at være Fæstesteder, og naar man derfor udskyder Ordene „samlet Gods“ og vil udtage de Fæstesteder, der ere solgte til Selveiendom, saa bliver det nødvendigt i den Tilføining, der her er foreslaaet, at angive det. At Ordene „under samlet Gods“ ere foreslaaede at skulle udgaae, ligger i, at det under den Udvikling, der er foregaaet med Landbosforholdene, nu er meget tvivlsomt, hvad der skal kaldes samlet Gods, og for at undgaae enhver Tvivl i denne Henseende har man valgt at lade denne Betegnelse udgaae imod at indsætte en Bestemmelse for de Steders Vedkommende, der allerede ere solgte til Selveiendom, forend denne Lov kommer ud. — Der er til den samme Paragraph under Nr. 9 af 3 ærede Medlem-

mer af Udvalget stillet et Forslag, hvis Vedtagelse vilde medføre en meget væsentlig og betydelig Forandring i Paragraphen. Dette Forslag gaar nemlig ud paa, at Ordene i 2den Linie: „ere Fæstetvang undergivne“ skal forandres til: „ikke afhændes til Selveiendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte.“ Der vil da komme til at staa i Paragraphen: „Den til Fæstesteder under samlet Gods nu hørende Eng, Gjørdselkølv eller Løveffjær maa ikke stilles fra disse Fæstesteder, saalænge de ikke afhændes til Selveiendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte.“ De Herrer ville altsaa see, at naar en Godseier sælger en Fæstegaard, saa faaer han efter denne Bestemmelse Ret til ved Salget af Gaarden at forbeholde sig saadanne Stykker deraf, som der her er Tale om, men det er netop det, Paragraphen i sin oprindelige Skikkelse vil forhindre, at Godseieren skal kunne være berettiget til ved Salget at fratage saadanne enkelte mindre omfattende men værdifulde Stykker af en Eiendom, saa at han maa sælge den i den Helhed, hvori den nu findes som Fæstegaard. Altsaa maa de Herrer, der ikke fremdeles ville aabne Godseieren Leilighed til ved Salg af Fæstesteder at fratage sige Stykker, stemme imod Forslaget under Nr. 9. — Under Nr. 10 er der stillet Forslag om, at der istedetfor Punktum ved Paragraphens Slutning skal sættes Comma og derefter tilføies: „medmindre denne — nemlig Fæsteren — deri samtykker, eller der træffes saadanne Bestemmelser, som efter en Landvæsenkommissionens Kjendelse ansees tilstrækkelige til at sikkre Fæsteren for hans Besiddelsestid Gjørdsel eller Løve fra Stedets Tiliggende i det Omfang, som er ham hjemlet efter hans Fæstebrev.“ Dette Forandringsforslag gaar ud fra, at man ikke skal tilsigte at beholde Gjørdsel eller Løve for vedkommende Fæstetid længere, end den nuværende Fæster har Stedet i Besiddelse, medens dette jo ikke er tilstrækkeligt for den almindelige Betragtning, hvorfra denne Lov gaar ud, at man ikke blot ikke kan stille sige Dele fra en Gaard under den nuværende Fæsters Besiddelse, men at man ikke skal kunne stille disse fra en Gaard, saalænge den er Fæstegaard, uden